

10 Я тамъ въ Дамаскъ бѣше ѿдѣнъ оученикъ ѿ мене то мѣ Янаніа: ѿ рече мѣ Гдѣ въ видѣніе, Янаніе. Я той рече: ѿто ме Гдѣи.

11 И рече мѣ Гдѣ: стани та иди на пѣтъагъ който се вѣка прѣвѣ, ѿ потрѣи въ ѿдовѣатъ дсмъ ѿдногѣ Тарсанина ѿ мене то мѣ сѣвлъ: той се сегѣ бгѣ моли.

12 И видѣ (сѣвлъ) въ видѣніе ѿдногѣ человекѣа ѿ мене то мѣ Янаніа, който влѣзе, ѿ тѣри си ржкѣ та на него за да прогледне.

13 И ѿговори Янаніа: Гдѣи, чѣлъ самъ ѿ мнозина за тоѣа человекѣа, коѣко ѿ зло сотвориѣлъ на стѣи те твои во ѿерусалимѣ:

14 И тѣка ѿма власть ѿ архіереи те да вжрздва сѣчки те който призыватъ твоѣо ѿ мене.

15 И рече мѣ Гдѣ: иди, зашто тоѣа (человѣкѣа) ми ѿсѣдѣ ѿзбрѣнъ, за да пронесѣ моѣто ѿ мене предѣ пѣзвѣцы те ѿ предѣ царѣве те, ѿ предѣ сѣновѣ те Ісраилеви.

16 Зашто ѿзъ ще мѣ кажемъ, што трѣбѣва да пострада той за моѣто ѿ мене.

17 И ѿидѣ Янаніа, ѿ влѣзе въ кѣша та, ѿ като си тѣри ржцѣ те на него, рече: Сѣвле братѣ, Гдѣ Исѣдѣ който ти се пѣви на пѣтъатъ по който си дошѣлъ, прѣти

ме, зе да прогледнешъ, ѿ да се ѿспланишъ съ Дхѣ стѣи ѿ

18 И тоѣа чѣсѣ ѿпаднаха ѿ очѣи те мѣ като люспѣ: ѿ акіе прогледна, ѿ станѣ та се крѣсти:

19 И като хапна, оукрѣписѣ, ѿ сегѣ сѣвлъ нѣколко дни тамъ съ оученицы те който бѣха въ Дамаскъ:

20 И акіе проповѣдаше Хрѣста на собѣрица та зашто ѿ той Сѣвлъ Бжѣи.

21 И чѣдѣхасѣ сѣчки те който го слѣдѣша, ѿ говорѣха: не ѿли тоѣа што го ѿнесѣ во ѿерусалимѣ ѿнѣл, който наричѣха тоѣа ѿ мене; ѿ тѣка за тоѣа ѿ дошѣлъ, да ги заведѣ вжрзаны коѣа архіереи те;

22 Я сѣвлъ по много се крѣпѣше, ѿ смѣщѣвашѣ ѿдѣи те който живѣха въ Дамаскъ, по ѿнеже докѣзѣвашѣ зашто тоѣа ѿ Хрѣстоѣа.

23 И като заминаха много дни, сговори хасѣ ѿдѣе те да го оубѣатъ.

24 Но Сѣвлъ раздѣмѣ тоѣа нѣхѣнъ сговѣрѣ, ѿ вѣрѣдѣха портѣи те ѿ денѣ ѿ ношѣа да го оубѣатъ.

25 Я оученицы те го земѣха презъ ношѣ, ѿ тѣри хѣ го въ кошѣ та го спѣши хѣ (съ вжже) по стѣна та.

26 И като дойдѣ сѣвлъ въ ѿерусалимѣ, покѣщѣвашѣ се да се соединѣ съ оученицы те: но сѣчки те се боѣха